

δχθεν τῶν ἀγαθοποιῶν πράξεων του. Εἶναι λοιπὸν ὁ ἀγαθοποιὸς ὁ συντηρητὴς, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἱερᾶς ἡμῶν κοινωνίας, εἰς ἣν ὁ ἀνθρώπος μετέβη τοῦ πρώτου ἐκ τῆς ἀγρίας αὐτοῦ καταστάσεως. Ὅστις προαιρείται καὶ πράττει τὸ ἀγαθόν, οὗτος καλεῖται ἀγαθοποιός, ἡ δὲ πράξις αὐτὴ καλεῖται ἀγαθοποιία. Ἄρα ἀγαθοποιία εἶναι κλίσις καὶ ῥοπή τῆς ψυχῆς εἰς τὸ ἀγαθοποιεῖν τοὺς ἄλλους· κατὰ τὸ δυνατόν, πηγάζουσα ἐκ τῆς φιλάνθρωπίας, ἥτις ἐγείρει τὸν ἀνθρώπιν εἰς τὸ νὰ συνεργῇ ὑπὲρ τῆς εὐμερείας τοῦ πλησίον. Τὴν ἀγαθοποιάν φαίνεται ὅτι ἐνέπνευσεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀπειρος τοῦ Θεοῦ σοφία, προβλέπουσα ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ τηρηθῇ ἰσότης τῶν γένων ἀγαθῶν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Αἱ αὐτὲς ἀνακουφίζεται ἡ δυστυχία τῶν ὀφειλῶν μα· διότι γαλαρῶνει τρυπὸν τινα τὴν ἀνισότητά, ἀτιτλάττουσα ἰσάρροπιν τινα εἰς τὰ ἀνθρώπινα, καὶ ἱκανοποιεῖ τὰς θλίψεις τοῦ δυστυχικοῦ, προερχομένας οὐχὶ τόσο ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτῆς, ὅσον ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀπολαβῆς καὶ τῆς αἰσθήσεως τῆς ἀνισότητος. Μόνη λοιπὸν ἡ ἀγαθοποιία ἡδύνατο νὰ καταστήσῃ εὐτυχὲς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐὰν πάντες, θεωροῦντες αὐτὴν ὡς ἱερόν καὶ ἀναπόδραστον αὐτῶν καθήκον ἐξετέλουν αὐτὴν ἱεραρχικῶς, οὕτως εἰπεῖν, μετὰ θεοῦ καὶ ἀμεταποιήτους κανόνες. Εἰς αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἀνθρώπις καὶ παγίως ἐκ παντὸς κοινωφελούς καταστάσεως, ἐξ αὐτῆς ἡ πρόοδος τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, δι' ὧν καὶ μόνον πράττεται καὶ εὐδαιμονεῖ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Δὲν πρέπει δὲ νὰ περιορίζωμεν τὴν ἀγαθοποιάν εἰς τὴν διὰ χρημάτων μόνον γενομένην ἀπεναντίας ἡ ἀγαθοποιία γίνεται πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως κατὰ λόγον τῶν τε ὕλικῶν καὶ ἠθικῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Οὐδὲ πρέπει νὰ συγχέωμεν μὲ τὴν ἀγαθοποιάν τὴν Εὐνοϊαν· διότι αὗται διαφέρουσιν οὐσιωδῶς, καθ' ὅσον ἡ μὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν, ἡ δὲ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πράξιν. Ἡ δὲ προαίρεσις διαφέρει τῆς πράξεως καθ' ὅσον ὁ προαιρούμενος νὰ πράξῃ τὸ ἀγαθὸν δυνατόν καὶ νὰ λησμονήσῃ, αἱ πράξεις ὁμως διαμένουσιν αἰώνιον μνημόσυνον καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Κ. Ισ.

Θυάτειρα καὶ Ἀπολλωνίς.

Τὰ Θυάτειρα, πόλιν τῆς Λυδίας κατὰ τὴν μεταξὺ Σάρδεων καὶ Περγάμου ὁδόν, ἀναφέρουσιν ἐκ τῶν παλαιῶν ὁ πολύβιος, ὁ Στράβων, ὁ Πλίνιος καὶ ἄλλοι. ἔχουσα δὲ τὸνομα ἐκ τινος θυγατρὸς Σελεύκου τοῦ Νικατορος τοῦ κτίσαντος αὐτήν, ἦτον ἀποικία Μακεδόνων καὶ μία ἔπειτα τῶν πρώτων τοῦ χριστιανικοῦ ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Κεῖται δὲ κατὰ τὰ μεθόρια τῆς παλαιᾶς Λυδίας πρὸς τὴν Μυσίαν, καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν Ἀχιχτάρ ἢ Ἀζαριον ἦτοι Λευκότειχον, ὡς πόλις τειχισμένη ἐπὶ τῶν ἡμετέρων αυτοκρατόρων. Περιέχει σήμερον ὡς 600 Γραικικὰς οἰκογενείας. Οἱ Θυατειρῖνοι ὁμογενεῖς ἡμῶν σῶζοντες τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν εἰσὶν οἱ πλείστοι ἔμποροι, γεωπόνοι καὶ ὀλίγοι τεχνῖται ὅσοσδὸν φιλόκαλοι καὶ φιλομαθεῖς.

Ἡ δὲ Ἀπολλωνίς, πόλις ἡ πολίχνη τῆς Λυδίας οὐ μακρὰν τῶν Θυατειρῶν, ἀναφερομένη ὑπὸ τοῦ Στράβωνος καὶ ἄλλων συγγραφέων δὲν ὑπάρχει σήμερον, ἀλλὰ σῶ.

ζονται μόνον τὰ εἰρεῖπια οὕτως, ἐπισκεπτόμενα ὑπὸ τῶν ἀρχαιολογούντων περιορευτῶν πλησίον τῆς κωτέρας πολίχνης Κερκαγασίου, ἡ ὁποία εὐλόγως δύναται νὰ λάβῃ παρ' ἡμῶν τὸ παλαιὸν τῆς Ἀπολλωνίδος ὄνομα. ἔχει δὲ ἡ πολίχνη αὕτη ὡς 300 Γραικικὰς οἰκογενείας καὶ ἐκτὴν ἐμπορίαν διαφόρων τοῦ τόπου προϊόντων. Ἡ Ἀπολλωνίς ἔκειτο κατὰ τὸν Στράβωνα ἐν μέσῳ ἀκριβῶς Περγάμου καὶ Σάρδεων.

(ἐκ τῆς Ἀρελῆς ἀριθ. 623.)

I. Δ

ΖΩΩΝ ΠΕΧΝΑΣΜΑΤΑ.

Τὰ ὑπὸ τῶν ζώων μετερχόμενα τεχνάσματα, προέρχονται ἐκ διαφόρων αἰτιῶν, ἐξ ὧν πολλὰ μὲν εἰσιν ἀκραφῶνως ἐκωτικτοί, ἄλλαι δὲ ἀποκτώνται διὰ τῆς παύρας καὶ τῆς μιμήσεως.

Ὅταν ἡ ἄρκτις, ἢ ἄλλο τι ἀρπακτικὸν θηρίον προσβάλῃ ἀγέλην οἰκιακῶν ζώων, αὐτὰ ἀμέσως ἐνοήματα σχηματίζουσι φάλαγγα πρὸς ἀμυνταίαν ὑπεράσπισιν. Ἐν ταύταις περιστάσεσιν, αἱ μὲν ἵπποι σχηματίζονται εἰς γραμμὰς καὶ ἀποκρούουσι τὸν ἐχθρὸν μὲ τὰς ὀπλάς των.

Συγγραφεῖς τις διηγεῖται, ὅτι οἱ μικρόσωμοι τῆς Νοβεργίας ἵπποι, ὅταν προσβληθῶσιν ὑπ' ἄρκτων, ἀντὶ νὰ λακτίζωσι διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, ἀνορθοῦνται, καὶ διὰ ταχέων καὶ ἐπανελημμένων λακτισμῶν μὲ τοὺς προσβίλους ποδας, ἡ φωνεῦσαι τῶν ἐχθρῶν, ἢ τὴν ἀναγκάζουσι ν' ἀποσυρθῇ.

Συχνάκις ἡ περίεργος αὕτη μάχη ἐκτελεῖται καθήμενου τοῦ ὀδαπόρου ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἵππου. Πολλὰκις παρατηρήθη, ὅτι οἱ ἄγριοι ἵπποι, ὅταν κοιμῶνται εἰς πεδινὰ μέρη, ἔχουσι πάντοτε ἓνα ἄγρυπνον, ὅστις ἐκτελεῖ χρὴ σκοποῦ καὶ εἰδοποιεῖ τοὺς λοιποὺς, ἐπικειμένον τινὸς κινδύνου.

Ὁ Μαργράφιος ἱστορεῖ, ὅτι οἱ πύθιοι τῆς Βραζιλίας, κοιμώμενοι ἐπὶ τῶν δένδρων, ἔχουσι πάντοτε σκοπὸν, ὅστις τοὺς εἰδοποιεῖ, πλησιαζούσης Τίγρεος, ἢ ἄλλου τινὸς θηρίου· καὶ ἂν τυχὸν εὕρωσιν αὐτὸν κοιμώμενον, ἐφύκτως τὸν καταξοχιζοῦσι. Διὰ τοῦτο, ὅταν ἀγέλη τις πηθήκων λεηλατῶσι τὰς ὁπώρας κήπου τινὸς, καθιστῶσι σκοπὸν εἰς ὕψωμα, ὅστις, φανέντος ἀνθρώπου, ἢ ἄλλου ἐχθρικοῦ ζώου, κάμνει θρισμὸν καλῶς ἐννοούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὡς σημεῖον καλινδρομείσεως καὶ ἀμέσως φεύγουσιν ἀνὰ κράτος.

Αἱ ἔλαφοι εἰσὶν ἀξιοπεριεργότεραι διὰ τὰς ὁποίας μετέρχονται τέχνας πρὸς ἀπάτην τῶν κυνῶν· ὅταν δηλαδὴ κυνηγῇται ἄρρην ἔλαφος, ἐπανερχεται δις καὶ τρίς ἐπὶ τῶν πρώτων τοῦ θηράματος, διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν οἱ Νέβροι καὶ αἱ θήλειαι, καὶ διὰ ν' ἀποπλανήσωσι τοὺς κυνὰς. Ἐὰν εὐδοκιμήσῃ εἰς ταύτην τὴν ἀπόπειραν, τρέχει μὲ διπλάσιαν ταχύτητα, ἢ πηδᾷ ὕψηλὰ πρὸς τὰ πλάγια, καὶ κινεῖται ἐπὶ τῆς κυλίας τοῦ διὰ νὰ κρυφθῇ. Ἐὰν δὲ δὲν δυνήθῃ, ῥίπτεται εἰς τὰ ὕδατα διὰ νὰ διακοφῇ τὴν ὁσμὴν τῆς ἀπὸ τοῦ κυνᾶς. Τότε πλέον δὲν δύναται νὰ τρέξῃ πολὺ μακρὰν ἀλλὰ κάμνουσα στάσιν μάχεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς, συχνάκις τραυματίζουσα ὅχι μόνον τοὺς κυνὰς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς κυνηγούς διὰ τῶν κεραισμῶν τῆς.

Αἱ δορκάδες εἰσὶν ἰσχυρότεραι τῶν ἐλφῶν, καὶ ὀλίγῳ ἧτον ἄγριαι, καὶ προσεγγίζουσι μᾶλλον εἰς τὴν οἰκίαν

πὴν κατάστασιν. Συναθροίζονται δὲ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν περίβολον, σχηματίζονται συνήθως εἰς δύο ἀγέλας καὶ φιλοτιμούνται πρὸς κατοχὴν τοῦ καλλιτέρου μέρους, μάχονται τακτικῶς πρὸς ἀλλήλας, διευθυνομένοι καὶ ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν, ὅστις εἶναι ὁ ἰσχυρώτερος καὶ ὁ πρεσβύτερος τῆς ἀγέλης. Ἐπιτίθενται δὲ κατ' ἀλλήλων τακτικῶς καὶ ἀνδρείως, μὴ θεωροῦσαι ποτὲ ἑαυτὰς νενικημένας διὰ μόνης μιᾶς ἡττας, καθότι ἡ μάχη ἀνανεοῦται, μέχρι κατατροπώσεως τῆς ἀσθενεστέρας ἀγέλης. Κυνηγετώμεναι δὲ τρέχουσι κατ' εὐθείαν, ὡς αἱ ἐλαφοὶ, ἀλλ' ἐπανακάμπουσιν προσπαθοῦσι νὰ κρυφθῶσι, καθίστασαι ἄλλα ζῶα εἰς τὴν θέσιν τῶν, ὅταν ὁμῶς ἀπανδῇσασαι θερμανθῶσι, ῥίπτονται εἰς τὰ ὕδατα.

Ἡ αἰγχαρὸς εἶναι μὲν ὑποδεστέρα τῆς ἐλάφου κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὸ ἀνάστημα, ἀλλ' εἶναι χαριεστέρα, ἀνδρείοτέρα, καὶ ζωηρότερα. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς εἰσὶ λαμπρότεροι, οἱ πόδες τῆς ἐλαφρότεροι, τὰ κινήματά τῆς ταχύτερα, καὶ πηδᾷ μετ' ἰσῆς δυνάμει καὶ κορυφότητος. Εἶναι πρὸς τούτοις πανουργότερα παραζομένη, ἐκ τοῦ αὐθυμοῦ τῆς πλεονα τεχνάσματα. Ἐπιστρέφει συχνάκις ἐπὶ τῶν προτέρων τῆς ἐχημάτων, συγγιζουσα οὕτως τὴν ἐκ τῆς ἀποφορᾶς τοῦ σώματός τῆς διεῖναι τὴν κυνὸς καὶ δι' ἐνὸς μεγάλου πηδήματος ὑψομένη ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ῥίπτεται κατὰ γῆς παρήμερα, μένουσα ἀκίνητος ἐπὶ τῆς κοιλίας τῆς. Οὕτως ἀπατᾷ συχνάκις τοὺς ἐχθρούς τῆς, καὶ τοὶ διαβαίνοντα ἐκ τοῦ πλησίον. Ζῶσιν εἰς χωριστὰς οἰκογενεάς, καὶ συμβόσκονται αἱ νεῖραι μετὰ τῶν γεννητῶν τῶν. Μία ἡ δύο ἐξδομάδας οἱ νεῖροι μετὰ τὴν γέννησιν τῶν ἀκολουθοῦσι τὴν μητέρα τῶν, ἥτις, ἐπικειμένου τινὸς κινδύνου, τὰς κρύπτει ἐντὸς πυκνῶν θαμνῶν καὶ τοσοῦτον ἰσχυρὰ εἶναι ἡ μητρικὴ αὐτῆς στοργή, ὥστε πολλάκις προσφέρει ἑαυτὴν εἰς τοὺς ἐχθρούς τῆς διὰ νὰ σώσῃ τὰ τέκνα τῆς ἀπὸ τῶν θανάτων.

Οἱ λαγὺ δὲν ἔχουσιν, ὡς οἱ δασύποδες, τὴν τέχνην τοῦ ὑπνομενεῖν κευθμῶνας εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ δὲν στερούνται ἐνατίκτου ἱκανοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν, καὶ θυμοσφίας πρὸς ὑπεκφυγὴν τῶν ἐχθρῶν τῶν. Αὗτοι κατασκευάζουσιν ἕδρας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὅπου πολὺ ἀγρύπνουν προσοχῆς προσφυλάττουσι τὴν προτέγγισιν οὐδὲ ποτε κινδύνου. Κυνηγετώμενοι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν τρέχουσιν, εἴτα δ' ἐπανακάμπουσιν. Αἱ ἡλίζει δὲν φεύγουσι μακρὰν τῶν κατοικίων τῶν. Ὁ φουλὸς διηγείται ὅτι εἶδε λαγὸν τοσοῦτον προσητικὸν ἔχοντα, ὥστ' ἅμα ἤκουσε τὴν κυνηγετικὴν σάλπιγγα, ἐπήδησεν ἀπὸ τῆς ἕδρας του, καὶ μολοντί ἀπείχεν ἐν τέταρτον λεύγας, ὑπῆγεν ὁμῶς καὶ ἐρρίφθη εἰς λίμνην τινὴ, καὶ καθῆσα ἐπὶ τῶν βύρλων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὕδατος, διέσωσεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ του. Ἐτερον δὲ ὅστις μετὰ δύωρον δρόμον εἰσδύσας εἰς τι ποίμνιον προβάτων, ἐκάθισε μετὰ τὸν αὐτῶν.

Εἰς τὴν Κημισάσκαν αἱ λαίμαργοι καλούμεναι ἄρκτοι μεταχειρίζονται παράδοξον στρατήγημα διὰ νὰ συλλάβωσι τὰς δορκάδας. — Ἀναρρίχονται ἐπὶ τινος δένδρου, φέρουσαι μεθ' ἑαυτῶν ποσότητά τινα τῶν βρύων ἐκείνων, αἵτινα αἱ δορκάδες ὑπεραγαπῶσιν. Ὅταν δορκὰς τις πλησίον, ἡ λαίμαργος ἄρκτος ῥίπτει τὰ βρύα, καὶ ἂν ἡ δορκὰς πλησιάσῃ διὰ νὰ φάγῃ, ῥίπτεται ἐν ἀκαρεῖ, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς, καὶ προσκολληθεῖσα στερεῶς ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς τῆς, ἐξορύττει τοὺς ὀφθαλμούς τῆς, τὸ ὅποιον βασανίζει τὸ ζῶον τοσοῦτον, ὥστε, εἴτε διὰ νὰ τελειώσῃ τὰ βράσνά τῆς, ἢ διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν ἀσπлагχὸν ἐχθρὸν τῆς κυτᾶ τὴν κεφαλὴν τῆς κατὰ τῶν δένδρων μέχρις οὗτου πίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους νεκρά. Ἡ Ἄρκτος τότε διαίρει τὸ κρέας τῆς δορκάδος εἰς σύμεγέθεις μερίδας, καὶ τὰς κρύπτει ὑπὸ τὴν γῆν διὰ μέλλουσαν ζωοτροφίαν.

K.

Προσκόμματα εἰς τὴν στοιχειώδη τῆς νεολαίας ἱκπαίδευσιν.

Ἰσως δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ ἔργον καλὸν καὶ φιλόληθρον, ἂνεν προσκομμάτων. ἡ στοιχειώδης τούλαχιστον τῆς νεολαίας ἐκπαίδευσις, ἀναρίθμητα τοιαῦτα ἀπαντᾷ, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι.

Ἡ φιλαργυρία τινῶν γονέων. νομίζουσιν, ὡς φαίνεται, τινές, ὅτι δὲν ἔχουσι ἄλλο πρὸς τὰ τέκνα τῶν καθήκον, παρὰ νὰ τρέφωσι καὶ ἐδώσωσι αὐτὰ ἀδικοφοροῦντες ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ φειδόμενοι τὰ ἐξόδα τοῦ σχολείου, τὸν μισθὸν τοῦ διδασκάλου, τὴν τιμὴν τῶν ἀναγκαίων βιβλίων, κτλ. Δὲν στέλλουσι αὐτὰ εἰς τὸ σχολεῖον χάριν τοῦ ἀσημάντου κέρδους, προκύπτοντος ἀπὸ τοῦ μικροῦ αὐτῶν κόπου. Οὗτοι λέγουσιν, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος, δὲν εἶναι χορσίσμα, παρὰ μόνον διὰ τὰ τέκνα τῶν πλουσίων. Νομίζουσιν οἱ δυστυχεῖς, ὅτι τὰ τέκνα αὐτῶν, ὡς μικροτέρας ἀξίας, ἢ τὰ τῶν πλουσίων! Ἀλλ' ἐὰν ὁ μεγαλόδωρος δημιουργὸς δὲν ἐχάρτισεν εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν ἐπιγενοὺς θησαυροὺς δὲν ἐπροίκισεν ἄραγε αὐτὰ μετὰ τὰς αὐτάς, πολλάκις δὲ ἢ μὴ καλῆτέρας νοητικὰς δυνάμεις, ἢ τὰ τέκνα τῶν πλουσίων; Διὰ δὲ τῆς καλλιτεργίας τῶν δυνάμεων τούτων, δὲν ἔμποροῦσι καὶ οἱ πτωχοὶ αὐτοὶ παῖδες νὰ γένωσιν ἀγαθοὶ καὶ ὠφέλιμοι πολῖται, ὅσον καὶ οἱ πλούσιοι; Ἀλλ' εἰς τί θέλει χρησιμεύσει (ἦθελον ἰσως ἐρωτήσῃ) εἰς τοὺς πτωχοὺς παῖδας ἡ ἐκπαίδευσις; ἡ ἐκπαίδευσις θέλει κάμει αὐτοὺς λογικοὺς, ἱκανοὺς νὰ σκέπτονται σπουδαίως, νὰ κρίνωσιν ὀρθῶς, χριστιανούς πεφωτισμένους, οἵτινες νὰ γνωρίζωσι τὸν Θεόν, καὶ νὰ λατρεύωσι τὸν οὐράνιον αὐτῶν Πατέρα ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ ἐναρέτους ἀγαθῶς καὶ χριστοῦς πολίτας, καὶ ἱκανοὺς νὰ γνωρίσωσι τὰ καθήκοντα τοῦ βίου.

2 Ἡ ἀεθέσις τῶν πλουσίων νὰ προμηθεύωνται ἰδιαιτέρους διδασκάλους διὰ τὰ τέκνα τῶν πρὸξενῶν ὅχι μικρὰν ζημίαν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. ἔχοντες τὰ μέσα οἱ τοιοῦτοι νὰ ἐκπαιδεύουσιν ἰδιαιτέρως τὰ τέκνα αὐτῶν, δὲν φροντίζουν περὶ τῶν κοινῶν σχολείων. Ἡ δὲ ἀμέλεια αὕτη προκύπτει οὐχὶ ἀπὸ καταφρόνησιν ἢ ἰδιωτέλειαν, ὅσον ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένην ἰδέαν, ὅτι ἡ παιδεία εἶναι πραγματεία, καὶ ὁ θέλων ἀγοράσῃ αὐτήν. Τί δὲ ἐκ τούτου συμβαίνει; Πάσχει ἡ κοινότης, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ μεθέξωσιν τῆς κοινῆς ταύτης δυστυχίας καὶ οἱ πλούσιοι.

3 Ἡ ἀδυσφορία τῶν γονέων. Οἱ πλούσιοι